



ČESKÁ REPUBLIKA  
ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: M. C.  
proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje  
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2023 č. j. MSK 66828/2023, o přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

**Odůvodnění:**

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 24. 2. 2023 č. j. MMOP 29480/2023 ve věci přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

2. Žalobce předně namítal, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla. Konstatoval, že správní orgán I. stupně vydal dne 24. 1. 2023 usnesení pod č. j. MMOP 12270/2023, kterým zastavil řízení o přestupku vedené proti řidiči. Toto usnesení bylo doručeno dne 26. 1. 2023 a bylo proti němu podáno včasné a přípustné odvolání. Usnesení nabylo právní moci až dne 9. 5. 2023. Již dne 26. 1. 2023 mu bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku provozovatele. Proti provozovateli tak bylo zahájeno řízení dříve, než bylo ukončeno řízení, vedené proti řidiči. Žalobce uvedl, že žalovanému by bylo možno přisvědčit, že samotný fakt, že správní orgán nevyčkal na právní moc usnesení o zastavení řízení, by nemuselo být vadou, pro kterou bylo nutné rozhodnutí zrušit. Oproti tomu je však zcela zásadní skutečností, že řízení o přestupku řidiče nemohlo být v důsledku tohoto pochybení zastaveno z hmotněprávního důvodu (tj. že by spáchání přestupku nebylo řidiči prokázáno), neboť žalovaný vůbec nebyl oprávněn odvolání posuzovat meritorně. Byl povinen řízení zastavit z procesního důvodu (překážka spočívající v zahájení řízení o přestupku provozovatele, vylučující souběh vedení řízení s řízením o přestupku řidiče), který však nezakládá právo k zahájení řízení o přestupku provozovatele. Přestupek provozovatele vozidla lze totiž zahájit jen tehdy, je-li o přestupku řidiče meritorně rozhodnuto tak, že spáchání přestupku se nepodařilo prokázat. Řízení o přestupku provozovatele bylo vedeno nezákonně.
3. Žalobce dále namítal, že nebylo prokázáno samotné spáchání skutku. Ten měl totiž spočívat v tom, že vozidlo „stálo“ na určitém místě v době nejméně od 13:50 do 14:00 hodin. O tom však ve spise nejsou žádné důkazy. Žalovaný odkázal na oznámení přestupku nepřítomného řidiče barevnou fotografií opatřenou časem 13:55. Konstatoval, že tím se věc liší od jiných obdobných věcí posuzovaných soudy, které stály jen na úředních záznamech. Závěrem vyjádřil názor, že v řízení o přestupku provozovatele vozidla se skutkový stav věci podrobně nezkoumá, k tomu je dán prostor v řízení o přestupku s řidičem. S takovým posouzením se neztotožňuje. Není pravdou, že by v řízení o přestupku provozovatele nebylo zapotřebí podrobně zkoumat skutkový stav. Bez významu je odkaz na oznámení přestupku nepřítomného řidiče či úřední záznam. Stejně jako úřední záznam, i oznámení přestupku je jednostranným záznamem policistů (strážníků) a nemůže být použito k dokazování. Zbývá tedy fotografie. Jediná fotografie je však opatřena časem 13:55 hodin. Prokazuje tedy polohu vozidla v čase 13:55. Chtěl-li správní orgán, aby obstál výrok, kterým bude uznán vinným z delší délky trvání tohoto jednání, nezbylo mu, než vyslechnout svědky (strážníky). V opačném případě by správní orgán byl oprávněn uznat jej vinným toliko z jednání v čase 13:55 hodin. K jinému času se ve spise žádné důkazy nenacházely, na což v průběhu přestupkového řízení poukázal. V posuzované věci bylo jednání vymezeno tak, že trvalo nejméně 10 minut. Taková délka trvání jednání však nebyla prokázána.
4. Žalobce dále uvedl, že místo přestupku neodpovídá místu deklarovanému ve výroku rozhodnutí. Dle výroku rozhodnutí mělo k přestupku dojít na ulici Na Nábřeží u domu č. p. 443/11. Žalobce poukázal na to, že v odvolacím řízení předložil snímek tohoto domu a jeho okolí, ze kterého je zřejmé, že správním orgánem tvrzená dopravní značka se před tímto domem nenachází. Navrhl proto, aby byl proveden důkaz ohledáním místa. Žalovaný se k této námitce vyjádřil tak, že na fotodokumentaci je předmětné dopravní značení zachyceno a umístění dopravního značení se podává též z pasportu komunikací. Jestliže on sám předložil fotografii domu č. p. 443/11 a jeho okolí, kdy je viditelné, že žádná dopravní značka V 12a se v okolí tohoto domu nenachází, pak to zakládalo pochybnost o zjištěném

skutkovém stavu. Tato pochybnost však nebyla vyvrácena, protože žalovaný jím předloženou fotografii nijak nevypořádal.

5. Další výhrady žalobce se týkaly zákonnosti dopravního značení. K dopravní značce V 12a nebylo vydáno žádné opatření obecné povahy. K této jeho výtce žalovaný konstatoval, že značka je zanesena v pasportu komunikací, z čehož dovozuje, že opatření obecné povahy vydáno bylo, a i kdyby nebylo, byl povinen se dopravní značkou řídit. K tomu žalobce uvedl, že skutečnost, že je dopravní značení zaneseno v pasportu komunikací neznámá, že k němu bylo vydáno opatření obecné povahy. Pasport komunikací byl Nejvyšším správním soudem opakovaně judikován jako právně nezávazný. Není rozhodné, co se podává z pasportu komunikací, ale jaká byla vydána příslušná správní rozhodnutí či opatření obecné povahy o stanovení dopravního značení, zařazení pozemní komunikace do určité kategorie apod. K samotné nutnosti vydání opatření obecné povahy žalobce odkázal na § 77 silničního zákona, z něhož citoval. Dopravní značka, kterou měl porušit, měla zakazovat stání, a tedy se jednalo o zákazovou dopravní značku. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 200/2015-37, z něhož citoval. I v nyní posuzované věci je hodnocení zákonnosti umístění dopravní značky klíčové. Pro rozhodnutí ve věci bylo tedy zcela stěžejní, zda dopravní značka měla příslušný hmotněprávní základ v opatření obecné povahy, tj. zda byla umístěna zákonně a zda vůbec byla umístěna na základě k tomu příslušného správního orgánu. Nemohl být tedy stížen za nerespektování dopravní značky, kterou neumístil k tomu příslušný správní orgán zákonným procesem.
6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Správní orgán prvního stupně dne 24.01.2023 vydal usnesení, kterým zastavil řízení s možným řidičem, proti kterému však podal řidič včasné odvolání, toto usnesení o zastavení řízení tak nabylo právní moci až dne 09.05.2023. Již dne 26.01.2023 však žalobce obdržel oznámení o zahájení řízení ve věci nyní žalovaného přestupku.
7. Žalovaný uvedl, že trvá na svém názoru, že se jedná o formální vadu, která nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Z čistě formálního hlediska měl správní orgán prvního stupně vyčkat na výsledek odvolání, které podal řidič proti rozhodnutí o zastavení řízení, nicméně jelikož žalovaný toto rozhodnutí potvrdil a odvolání zamítl, tak dle názoru žalovaného by bylo příliš formalistické zrušit rozhodnutí o přestupku provozovatele vozidla pouze z toho důvodu. Žalovaný se neztotožňuje s výkladem § 125g odst. 1 zákona o silničním provozu, jak jej učinil žalobce, neboť toto ustanovení zákona hovoří pouze o situaci, kdy je buď neúspěšně šetřeno, která osoba je řidičem a přestupek řidiče je usnesením odložen nebo je již projednáván přestupek řidiče a toto řízení je zastaveno, neboť nebyl řidiči prokázán a následně je zahájeno řízení s provozovatelem vozidla, avšak poté zjistí správní orgán další indicie ohledně řidiče vozidla (např. provozovatel sdělí jiného možného řidiče či dodatečné údaje o totožnosti řidiče již sděleného). Toto ustanovení zákona je v zákoně o silničním provozu dle žalovaného z toho důvodu, aby se správní orgány postupem provozovatelů vozidel nedostávaly do situace, kdy se dozvídají stále další a další indicie o možných řidičích vozidel, a to i ve fázi, kdy je již s provozovatelem zahájeno řízení o přestupku, a to kdykoliv v průběhu a bylo tak zmařeno projednání přestupku provozovatele vozidla. Žalovaný má za to, že ve věci bylo rozhodnuto, i když nikoliv pravomocně, odvolací správní orgán však správnost a zákonnost usnesení fakticky „pouze“ potvrdil.
8. K námitce, že skutek nebyl prokázán žalovaný odkázal na argumentaci v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Poukázal na to, že žalobce konkrétně neuvedl, z jakého důvodu

dospěl k závěru, že by neměla být doba spáchání přestupku vymezena na základě nepravdivých údajů v oznámení přestupku pro nepřítomného řidiče vozidla a fotografie ve spise. Žalovaný si je vědom skutečnosti, že se v řízení o přestupku neuplatní zásada koncentrace řízení a správní orgány jsou povinny zjistit skutkový stav věci bez důvodných pochybností. Na druhou stranu si žalovaný dovolí poukázat na skutečnost, že žalobce sdělil na výzvu totožnost možného řidiče Z. Š., v průběhu vedení řízení s tímto řidičem sám tento možný řidič tuto námitku nevznsl. Poté, co bylo zahájeno řízení s žalobcem jako provozovatelem vozidla se k věci sice vyjádřil, avšak vznsl naprosto odlišné námitky (neexistence dopravního značení, zastavení vozidla za účelem vystoupení spolujezdce). Až v podaném odvolání uplatnil žalobce tuto ničím nepodloženou námitku o neprokázání času spáchání přestupku. Správní orgány nemohou akceptovat tuto strategii žalobce. Rozsudek, na který se žalobce odkázal v podaném odvolání dle žalovaného na nyní projednávanou věc nedopadá, což řádně odůvodnil již v žalobou napadeném rozhodnutí.

9. K namítané nezákonnosti dopravního značení žalovaný uvedl, že na fotografiích pořízených na místě spáchání přestupku je zřejmá vodorovná dopravní značka „Žlutá klikatá čára“ kterou řidič nemohl přehlédnout a byl povinen se jí řídit. Žalovaný se odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2012 č. j. 1 AOs 1/2012-30, ze kterého vyplývá následující: „Povaha silničního provozu zpravidla jeho účastníkům neumožňuje vést disputace ohledně významu, platnosti či opodstatněnosti té které dopravní značky; zákon naopak v citovaném § 4 písm. c) stanovuje bezpodmínečnou povinnost všech účastníků silničního provozu řídit se těmito značkami. Tato povinnost nepochybně vzniká právě okamžikem, kdy je taková dopravní značka umístěna v terénu: od této chvíle je zřejmý její význam a platnost, a především se stává součástí onoho systému pravidel silničního provozu.“ Smyslem umísťování dopravních značek je, aby se těmito značkami účastníci provozu na pozemních komunikacích řídili. Není na místě, aby účastník provozu posuzoval správnost, resp. nesprávnost umístění dopravní značky, a podle toho danou značku respektoval či nerespektoval. Dle žalovaného zde není dán prostor pro diskuzi ohledně platnosti dopravního značení. Ostatně, v případě tohoto žalobního bodu bude žalovaný argumentovat obdobně jako v případě žalobního bodu pod č. 2. Žalobce poprvé námitku o neexistenci opatření obecné povahy (zcela neodůvodněnou a ničím nepodloženou), vznsl až v podaném odvolání. V průběhu řízení o přestupku provozovatele vozidla vznsl námitku zcela jinou, že se na místě žádné dopravní značení nenacházelo (což se nezakládá na pravdě). Žalobce konkrétně neuvedl, z čeho dovozuje, že by snad takové opatření obecné povahy nemělo být vydáno. Žalovaný nemá důvod se domnívat, že by takové opatření obecné povahy neexistovalo. Žalovaný poukazuje na to, že v podané žalobě opět žalobce rozšířil svou námitku tak, že uvedl, že žádá z opatrnosti přezkum tohoto opatření obecné povahy, jelikož je neplatné. Žalovaný se ptá, jak může žalobce žádat přezkum něčeho, o čem tvrdí, že neexistuje?
10. Žalovaný závěrem poukázal na skutečnost, že žalobce se dopouští přestupků provozovatele vozidla opakovaně, a žalovanému je z jeho vlastní rozhodovací činnosti známo, že jsou řízení s žalobcem vedena také u Krajského soudu v Ostravě. Procesní postup v řízení, ať už u správních orgán nebo soudu, je stále totožný, žalobce v těchto řízeních uplatňuje vesměs totožné námitky (viz neexistence opatření obecné povahy), kdy obecně se jedná o námitky obecné, v průběhu řízení se měnící a stále se rozšiřující, uplatňovány nově až v řízení před odvolacím správním orgánem, dle žalovaného s cílem se do „něčeho trefit“ a tížít správním orgánům postup při projednání přestupku. Žalobce je rovněž v těchto řízeních povětšinou

zastupován Mgr. Václavem Voříškem, který je spojen s P. K., Ing. M. J., a tzv. pojištěním proti pokutám.

11. Žalovaný ve zbytku a v podrobnostech odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. krajský soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce ve stanovené lhůtě nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.
13. Ze správních spisů byly zjištěny následující skutečnosti. Správní orgán I. stupně 2. 11. 2022 obdržel od Městské policie Opava oznámení o podezření, že byl spáchán přestupek, kterého se měl dopustit neznámý řidič motorového vozidla tovární značky Citroën, RZ X tím, že dne 11. 10. 2022 v době nejméně od 13:50 do 14:00 hodin zastavil a stál na místní pozemní komunikaci v obci Opava, na ulici Na Nábřeží u domu č. o. 11, v úseku platnosti vodorovné dopravní značky V 12a „Žlutá klikatá čára“. Na místě u vozidla ani v jeho okolí se nenacházel řidič předmětného vozidla. Vzhledem k podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu bylo strážníkem na místě zjištění přestupku vypsáno oznámení přestupku pro nepřítomného řidiče vozidla č. X, jehož originál byl ponechán za stěračem čelního skla vozidla Citroën Berlingo, RZ X a na místě přestupku byla hlídkou pořízena fotodokumentace uvedeného vozidla. Součástí spisu je citované oznámení přestupku pro nepřítomného řidiče vozidla ze dne 11. 10. 2022 a pořízená fotodokumentace, na které je zaznamenáno vozidlo Citroën, RZ X stojící před domem na ulici Na Nábřeží 443/11 v Opavě v místě platnosti vodorovné dopravní značky V12a „Žlutá klikatá čára“. Vodorovná dopravní značka je na komunikaci patrná, vozidlo stojí vpravo ve směru jízdy při pravém okraji vozovky ve směru jízdy souběžně s pravým okrajem vozovky, přední částí vozidlo směřuje ke křižovatce na ulice Na Nábřeží a Pekařská. Vozidlo celým objemem vozidla stojí na předmětné vodorovné dopravní značce V 12a „Žlutá klikatá čára“, která je plně viditelná. Postavení vozidla a vodorovné dopravní značky je zakresleno v přiloženém situačním plánu, který je součástí správního spisu. Ve spise je založena také barevná fotografie předmětného vozidla v působnosti dané dopravní značky, ze které je zřejmý čas pořízení fotografie. Lustrací v centrálním registru vozidel správní orgán zjistil, že zapsaným provozovatelem motorového vozidla tovární značky Citroën Berlingo, RZ X byl k datu zjištění přestupku fyzická osoba podnikající pan M. C., narozen X, IČO 47646811, s trvalým pobytem B., S. X. Místo přestupku je verifikováno situačním snímkem a mapou místa získaných z mapového portálu [www.mapy.cz](http://www.mapy.cz).
14. Písemností ze dne 3. 11. 2022 vyzval správní orgán I. stupně provozovatele vozidla k zaplacení určené částky ve výši 500 Kč. Písemnost s výzvou byla doručena 7. 11. 2022, určená částka byla splatná 7. 12. 2022, ale nebyla ve stanovené lhůtě uhrazena. Následně proto správní orgán pokračoval v šetření přestupku. 9. 11. 2022 žalobce jakožto provozovatel předmětného vozidla sdělil písemně správnímu orgánu v reakci na výzvu k úhradě určené částky, že řidičem vozidla byl pan Z. Š., narozen X. Pan Z. Š. byl správním orgánem opakovaně předvolán k podání nezbytného vysvětlení, ovšem nikdy se nedostavil, ani se neomluvil. Správní orgán proto vyzval provozovatele vozidla písemností ze dne 6. 12.

2022 k doplnění sdělení a doložení důkazů, které by hodnověrným způsobem prokázaly, že Z. Š. byl řidičem předmětného vozidla v době spáchání přestupku. Výzva byla provozovateli doručena 8. 12. 2022. Lhůtu k doplnění stanovil správní orgán do 5 dnů od doručení výzvy. Na výzvu k doplnění podání provozovatel vozidla nijak nereagoval a sdělení žádným způsobem nedoplnil.

15. Dne 27. 12. 2022 obdržel správní orgán I. stupně od pana Z. Š. písemné sdělení o tom, že byl řidičem předmětného vozidla a pachatelem přestupku, auto měl po celý den 11. 10. 2022 v užívání a dále uvedl: vzhledem k tomu, že předpokládám, že budu z přestupku obviněn, tak uplatňuji své právo na odepření výpovědi, neboť bych provedením výpovědi bych mohl vystavit riziku postihu za přestupek sebe nebo osobu blízkou, konec citace. 28. 12. 2022 se předvolaný Z. Š. k podání nezbytného vysvětlení nedostavil. Písemné sdělení pana Z. Š. správní orgán považoval podle obsahu za podání vysvětlení, a proto na základě něho zahájil řízení o přestupku a nařídil ústní jednání na 23. 1. 2023, k němuž se pan Z. Š., jemuž bylo předvolání řádně doručeno, bez omluvy nedostavil. Správní orgán věc projednal v nepřítomnosti pana Z. Š., provedl důkaz listinami a dospěl k závěru, že v průběhu řízení nebylo nadevší pochybnost prokázáno, že by pan Z. Š. byl řidičem předmětného vozidla v době spáchání přestupku a usnesením ze dne 24. 1. 2023 č. j. MMOP 12302/2023 přestupek řidiče vozidla dle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky odložil, neboť nezjistil do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Taktéž 24. 1. 2023 vydal správní orgán I. stupně oznámení o zahájení řízení o přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu s žalobcem, jakožto provozovatelem vozidla. Oznámení o zahájení řízení bylo doručeno žalobci oproti podpisu 26. 1. 2023. 10. 2. 2023 podal pan Z. Š. proti usnesení o zastavení řízení včasné odvolání, které na výzvu doplnil. O odvolání rozhodl odvolací správní orgán rozhodnutím ze dne 5. 5. 2023 č. j. MSK 38562/2023, které nabylo právní moci 9. 5. 2023 tak, že odvolání zamítl a napadené usnesení potvrdil.
16. Soud souhlasí s žalobcem, že zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla mělo následovat až poté, co usnesení o zastavení řízení s možným řidičem vozidla nabude právní moci. Správní orgán I. stupně usnesení, kterým zastavil řízení s možným řidičem, vydal 24. 1. 2023. Toto usnesení však bylo napadeno včasným odvoláním a usnesení tak nabylo právní moci až dne 9. 5. 2023, přičemž již dne 26. 1. 2023 žalobce obdržel oznámení o zahájení řízení ve věci přestupku provozovatele vozidla. Jedná se sice o vadu, která ovšem nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán totiž rozhodnutím ze dne 5. 5. 2023 č. j. MSK 38562/2023 usnesení o zastavení řízení s možným řidičem vozidla potvrdil a odvolání zamítl. Jestliže tedy usnesení o zastavení řízení bylo shledáno zákonným a přezkoumatelným, byla splněna podmínka učinění nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku v souladu s § 125f odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu. Soud sdílí názor žalovaného, že by bylo příliš formalistické zrušit rozhodnutí o přestupku provozovatele vozidla pouze z důvodu uvedené formální vady, která nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
17. Nedůvodnou soud shledává i žalobní námitku žalobce, že skutek nebyl prokázán. Soud zastává názor, že v daném případě správní orgány posoudily oznámení přestupku, fotodokumentaci, situační plánec v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu. V přezkoumávané věci podklady pro rozhodnutí tvořily ucelený důkazní rámec a správní orgán I. stupně provedl dostatečné dokazování a vyhověl tak požadavku, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů

s požadavky uvedenými v § 2 a 3 správního řádu. Soud proto nepovažoval za nutné provádět další důkazy navrhované žalobcem. Z provedených důkazů bylo jednoznačně prokázáno, že předmětné motorové vozidlo registrační značky X dne 11. 10. 2022 v době nejméně o 13:50 hodin do 14:00 hodin stálo na místní pozemní komunikaci v obci Opava na ulici Na Nábřeží u domu č. 11 č. p. 443 v úseku platnosti vodorovné dopravní značky V 12a „Žlutá klikatá čára“. K námitce ohledně zákonnosti umístění dopravního značení soud odkazuje na rozsudek NSS č. j. 1 AOs 1/2012-30, v němž soud uvedl, že povaha silničního provozu zpravidla jeho účastníkům neumožňuje vést dispute ohledně významu, platnosti či opodstatněnosti té které dopravní značky; zákon naopak v § 4 písm. c) zákona o silničním provozu stanovuje bezpodmínečnou povinnost všech účastníků silničního provozu řídit se těmito značkami. Tato povinnost nepochybně vzniká právě okamžikem, kdy je taková dopravní značka umístěna v terénu: od této chvíle je zřejmý její význam a platnost a především se stává součástí onoho systému pravidel silničního provozu. Pokud by se jí účastník silničního provozu neřídil, hrozilo by reálné nebezpečí, že by se tento systém stal v daném úseku nefunkčním. Odtud je již jen krůček k závažným poruchám v plynulosti a bezpečnosti silničního provozu či k dopravním nehodám, konec citace. Žalobce tedy byl povinen se dopravním značením řídit. Podstatné je, že umístění dopravního značení je zřejmé také z pasportu pozemních komunikací, který je součástí správního spisu. Zcela jednoznačně o tom vypovídá fotodokumentace z místa spáchání přestupku, na které je zachyceno předmětné vozidlo stojící na vodorovném dopravním značení V 12a, včetně domu č. o. 11, přičemž z náhledu z portálu [www.mapy.cz](http://www.mapy.cz) je zřejmé, že se jedná přesně o místo spáchání přestupku tak, jak je vymezené ve výrokové části rozhodnutí. Ani soud ve shodě se správními orgány nemá pochybnosti o čase spáchání přestupku, neboť ve spise se nachází jednak oznámení přestupku, jednak barevná fotodokumentace, ze které je zřejmé datum a čas jejího pořízení, kde je údaj 11. 10. 2022, 13:55 a tyto údaje zcela korespondují s oznámením přestupku pro nepřítomného řidiče vozidla, které bylo vloženo za stěrač vozidla. Tyto údaje se rovněž shodují s obsahem úředního záznamu, které jsou založeny ve spisové dokumentaci. Obsah správního spisu nezakládá jakékoli pochybnosti o pravdivosti předmětných údajů uvedených v oznámení přestupku, fotodokumentaci a úředních záznamech. Jedná se ze strany žalobce o ničím nepodloženou spekulaci. Závěr správních orgánů, že nezjištěný řidič porušil povinnost danou § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na přílohu č. 8 vyhlášky Ministerstva dopravy č. 294/2015 Sb., kterou se provádí pravidla provozu na pozemních komunikacích a naplnil svým jednáním skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, je správný. Skutková podstata, z níž bylo vycházeno, není v rozporu s obsahem správního spisu, skutek byl správně právně posouzen. Žalobce jako provozovatel vozidla se dopustil přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že v rozporu s ust. § 10 nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Tato povinnost vychází z ust. § 10 odst. 3 téhož zákona, ze kterého vyplývá, že provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla v provozu na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

18. Ze všech uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto byla v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.
19. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému

prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti i nevznikly.

### **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 27.06.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková  
samosoudkyně